

BULETIN INFORMATIV

Nr.
133

4
Noiembrie
2023

EDITORIAL

Fotbal pe pâine

Justin Ștefan, Secretar General LPF

Există în societate această expresie care ne sugerează cât de bun și chiar “gustos” e fotbalul jucat așa cum trebuie. Dar acest sport nu este întotdeauna astfel, o delicată numai bună de savurat. Extrem de complex, ba, uneori, chiar complicat în datele sale esențiale, în orice caz generând consecințe puternice, fotbalul se digeră greu de către necunoscători. Mecanismele celui mai popular sport din istorie par simple, dar nu sunt.

În secolul 21, mulțimile îndrăgostite de sport implică o altă arie a empatiei, iar asta nu e deloc rău, dimpotrivă, e un mare câștig că oamenii se identifică de multe ori cu idolii lor de pe teren, cu echipele de club, cu toate valorile acestora. Pentru ei, fotbalul nu e doar “unt pe pâine”, ci ține, de cele mai multe ori, chiar locul pâinii.

Astfel, capacitatea de seducție a fotbalului a devenit un subiect în sine, o temă care merită atent observată. Un studiu în acest sens va apărea în scurt timp, sunt sigur, dacă nu cumva

a și apărut și nu ne este (încă) nouă cunoscut. De urmărit, oricum!

Fotbalul dominat în zilele noastre de Messi și Cristiano Ronaldo, de Maradona, altădată, de marile competiții, între care Campionatul Mondial, a cărui ediție din Qatar va lua startul în câteva zile, acest fotbal se vrea mai aproape de ideea de sărbătoare și de spectacol, decât de cea liniară, de întrecere, în cel mai propriu sens al cuvântului dat.

Revenind, aproape ca de fiecare dată, la clasici, să amintim aici un vers celebru al lui Dante din “Paradisul”, chiar ultimul vers din “Divina Comedie”. Și care sună astfel: “L’amor che muove il sole e l’altre stelle”, adică, într-o traducere liberă, “Iubirea care mișcă soarele și celelalte stele”. Iar dacă punem în centrul Universului fotbalul, în jurul căruia să admitem că gravitează totul, ei bine, atunci nu vom găsi o definiție mai frumoasă și mai seducătoare a pasiunii pentru acest sport-fenomen, echivalent cu Soarele pentru mulți dintre noi și chiar cu destule alte stele, pline de performanțe.

Într-o carte pe care am citit-o recent, “Pep Guardiola - Un alt mod de a câștiga”, scrisă de un mare ziarist spaniol, catalan mai exact, Guillem Balague, colaborator al BBC astăzi, după 20 de ani petrecuți la Sky Sports, am găsit exact această idee, cum că iubirea, pasiunea totală pentru fotbal a marelui antrenor a determinat apariția celui mai frumos fotbal din lume, acel “tiki-taka” care a făcut din Barcelona lui Messi, Xavi și Iniesta “de mi vida”, vorba lui Camacho, cea mai spectaculoasă echipă din istorie, singura care mânca “fotbal pe pâine”. Ceea ce era de demonstrat.

INTERVIU

Interviu cu Marian Fernando Huja
(FC Petrolul Ploiești)

realizat de Ionuț Pană și Octavian Țopa

S-a născut la **Agualva-Cacem**, în **Portugalia**, pe **5 august 1999**. Părinții săi provin din **Țara Oașului**, iar cariera de fotbalist a început-o la clubul local, **AS Cacem**. A trecut la Academia lui **Belenenses** și, mai apoi, s-a perfecționat la cea a lui **Watford**. A început să joace la echipa daneză **HB Koge**, pe când avea doar 17 ani. **Marian Fernando Huja** are acum 23 și a debutat în **Superligă** în tricoul **Petrolului Ploiești**, club la care s-a transferat în 2020 și cu care a reușit promovarea. Are 1.93 m și este unul dintre cei mai promițători fundași centrali din prima competiție a României.

1 **Marian sau Fernando? Cum preferi?**

Marian, varianta românească! Asta deși s-ar putea spune că sunt mai degrabă portughez, pentru că m-am născut și am crescut acolo până la 16 ani. Dar, în egală măsură, sunt și român, pentru că familia îmi este de aici. Trebuie să recunosc, însă, că legăturile mele cu România nu erau extrem de strânse, veneam când puteam, din când în când, mai mult vara, iar după ce fotbalul a devenit ceva tot mai serios și a început

să-mi ocupe aproape tot timpul am rărit vizitele în țara părinților mei.

2 **Ai crescut în Portugalia, dar o parte importantă a junioratului ai făcut-o în Anglia. La seniori ai debutat la un club din Danemarca, pentru ca, mai apoi, să cauți confirmarea în România. Hai să o luăm pas cu pas ...**

Da, la vârsta de 16 ani am plecat la Watford. Ce a însemnat Anglia? Disciplină și multă, foarte multă muncă! Dar și un nivel de profesionalism

pe care nu l-am întâlnit nicăieri în altă parte. Sper ca într-o zi să mă întorc acolo, dacă voi avea șansa aceasta, bineînțeles. Premier League este, clar, campionatul în care aș vrea să joc, mai mult decât în Portugalia.

3 **Danemarca?**

Am căutat un loc în care să pot debuta cât mai repede la seniori. În Anglia era foarte greu să fac pasul acesta, pentru că trebuie, ca fundaș central, să ai în primul rând experiență. A fost o varianță să merg la

Șahtior Donețk, dar nu s-a „legat”, iar apoi a apărut oportunitatea HB Koge și am zis imediat OK. Am văzut-o ca pe o șansă în cariera mea, pentru că era un club la care jucau mulți tineri și unde nu exista neapărat o presiune. Un mediu în care puteam să cresc, să fac greșeli, să învăț din ele și să mă dezvolt. Acolo l-am avut coechipier pe Jean Claude Adrimer Bozga, fost jucător în România, inclusiv la Petrolul, acolo l-am cunoscut pe Alexander Bah, cel care, acum, este la Benfica, iar la 18 ani am avut posibilitatea să debutez la seniori.

4 *Și, în 2020, a apărut posibilitatea să te transferi în România, țara părinților tăi ...*

Înainte să încep cel de-al treilea meu sezon în Danemarca, la Koge s-a schimbat antrenorul, iar

noul tehnician a vrut să le ofere oportunități și altor jucători. Am înțeles asta, am căutat să văd ce opțiuni am, iar un agent m-a căutat și mi-a zis că Petrolul este interesată de mine. Bozga mi-a vorbit foarte frumos despre club și m-am decis să vin aici.

5 *Era eșalonul secund, nu te-a întors un pic asta?*

Nu, pentru că proiectul era unul bun, echipa era foarte bună, antrenorul la fel, mi-a plăcut tot ceea ce am găsit aici. Din păcate, nu a fost să și promovăm din primul sezon.

6 *Și iată că au trecut, deja, doi ani de la sosirea ta în România. Cum îi caracterizezi?*

Ca pe o perioadă extrem de importantă, pentru că a trebuit să trec, practic, de la un copil la un bărbat, să mă maturizez foarte rapid.

În România a trebuit să învăț, în primul rând, să fiu mult mai serios, să înțeleg cât de mult contează atunci când câștigi sau pierzi, mai ales la o echipă cu pretenții și cu obiective, precum Petrolul.

7 *Și nu ți s-a părut că se trăiește totul la extreme, față de „liniștea” din Danemarca?*

Ba da, era, într-adevăr, mult mai mult calm în Danemarca, dar aici îmi place mai mult. Am fost crescut, de mic, într-un spirit competitiv, pentru că fotbalul e o religie în Portugalia. Urăsc să pierd, îmi place să câștig!

8 *Ai promovat cu Petrolul și, iată, debutul tău în carieră la nivel de primă ligă s-a petrecut în România. Cum a fost?*

Am avut ceva emoții, normal, pentru că lucrurile

sunt mult diferite. Sunt jucători de calitate, iar lumea se așteaptă la altceva și de la tine. Dar, după primul meci din sezon, cel cu FC Voluntari, am simțit că pot să joc în prima ligă și am prins încredere. Și, trebuie să recunosc, Gabi Tamaș m-a ajutat foarte mult să cresc în perioada asta.

9 ***Ai și o prietenie specială cu colegul tău din apărare, Bart Meijers, poate fi și asta o explicație a faptului că defensiva a fost unul dintre punctele forte ale Petrolului în acest sezon?***

Din prima zi când am ajuns aici, de la primul antrenament, am avut așa, o „chimie” pe care nici nu poți să o cumperi, nici nu poți să o înveți. A fost un click de la bun început și, de atunci, relația noastră de prietenie a tot crescut. E fratele meu și în teren, și în afara lui!

10 ***Revenind la campionat, cum ți se pare Superliga?***

Extrem de echilibrată, așa cum se vede și în clasament! Bine, sunt cele cinci formații foarte bune, care au și o putere financiară mare, după care, însă, toate celelalte sunt cam la același nivel. Și, cu multă muncă se pot obține rezultate bune, se nivelează și diferențele financiare.

11 ***Am trecut de jumătatea sezonului regulat, ați jucat, astfel, cu toate echipele. Ce adversar ți s-a părut cel mai periculos?***

Nu-i uit pe cei care au dat gol de lângă mine.... Ce să zic, până când i-am prins stilul lui Alibec, deja marcase de două ori, el a fost cel mai puternic adversar!

12 ***Care sunt obiectivele tale pe termen scurt?***

Să cresc și să demonstrez că merit să joc meci de meci! Iar, cu Petrolul, obiectivul principal este să ne menținem în Superligă, dar am arătat că suntem competitivi și că putem spera la mult mai mult. Am avut și șansă, am avut și ghinion și cred că putem să ne batem cu toate echipele din campionat.

13 ***Ai o selecție la reprezentativa Portugaliei U-18. Dacă va fi să sune telefonul, cine ai prefera să fie la celălalt capăt, Eduard Iordănescu sau Fernando Santos (n.n. selecționarul Portugaliei)?***

Ha-ha-ha ... Nu știu, e greu de spus. Important este să fiu dorit cu adevărat undeva și am să mă duc acolo unde voi simți că se întâmplă asta!

Space for progress.

Experimentează designul elegant, precizia finisajelor și luxul spațiului interior: noul Audi A8*.

Future is an attitude

Detalii pe audi.ro

*Consum de carburant mixt în l/100 km 10,8 – 6.5 (NEDC)

Emisii CO₂ mixte în g / km: 247 – 170 (NEDC).

Consumul de combustibil și emisiile de CO₂ depind de seturile de anvelope/roți utilizate.

*Audi, partener oficial al LPF

INTERVIU

Interviu cu Cristiano Bergodi (antrenor Sepsi OSK Sf. Gheorghe)

realizat de *Edit Kiss* și *Octavian Țopa*

Cristiano Bergodi, s-a aflat, sâmbătă, 29 octombrie, la partida cu **Universitatea Craiova**, contând pentru etapa a 16-a a **Superligii**, la cel de-al 200-lea meci ca antrenor principal în primul eșalon. În vârstă de **58 de ani**, a ajuns pentru prima dată în **România** în 2005, la **FC Național**, dar a mai antrenat echipe precum **Universitatea Craiova**, **FC Voluntari**, **ASA Târgu Mureș**, **Rapid București**, **FCSB**, **Poli Iași** sau **CFR Cluj**. În octombrie anul trecut a fost numit antrenor principal la **Sepsi OSK**, formație alături de care a reușit să cucerească **Cupa** și **Supercupa României**.

1 Ce înseamnă pentru dumneavoastră această bornă?

Pentru mine este o mândrie faptul că am ajuns la al 200-lea meci în prima ligă. Activez în România, cu perioade mai mici sau mai mari de întreruperi, de 17 ani, și pentru mine a devenit a doua casă. Pentru un antrenor străin este un

lucru important că a ajuns la 200 de meciuri, asta arată că ai făcut ceva bine, că ești apreciat din punct de vedere profesional.

2 Ce vă atrage în România?

Ce mă atrage? Nu pot să spun că ceva anume. Îmi place țara, îmi plac oamenii, sunt ospitalieri,

iar un aspect foarte important este faptul că aici am găsit un mediu propice, adecvat de a antrena. Am antrenat și în Italia, dar nu am uitat niciodată de România și m-am întors de fiecare dată cu mult drag aici. Chiar când eram în Italia am rămas conectat la tot ceea ce se întâmplă în fotbalul românesc, de câteva ori chiar am zburat

la București pentru a participa la câte un meci. Am antrenat în diferite zone ale țării și sunt recunoscător tuturor celor cu care am colaborat și mă bucur că sunt oameni care apreciază munca mea, mă respectă.

3 **Cât de mult s-a schimbat fotbalul în România în ultimii 17 ani?**

S-a schimbat, cred că a progresat și acum ritmul jocului e mai iute. De asemenea, în ultimii ani s-a dezvoltat infrastructura, s-au construit stadioane, baze sportive. Din păcate, însă, sunt și lucruri care acum au dispărut, spre exemplu, lipsesc din primul eșalon câteva echipe de tradiție.

4 **Cu ce vă ocupați timpul liber?**

Programul nu-ți oferă prea mult timp liber. Stau în Sfântu Gheorghe, iar drumul meu zilnic este între stadion și casă, iar acasă mă ocup tot de fotbal, pregătesc antrenamentele, meciurile. Citesc cărți de specialitate, îmi dezvolt munca în permanență. Foarte rar ies în oraș ca să mănânc și de câteva ori am fost până la Brașov.

5 **Vă lipsește mâncarea italiană?**

Da, un pic da, dar asta nu este o problemă. Îmi plac bucătăria românească și cea maghiară, chiar dacă sunt un pic cam grele pentru ficat. Nu sunt obișnuit să mănânc așa, în Italia mâncarea e mai

ușoară. Pot să vă spun însă că îmi place foarte mult cașcavalul pane. Prima oară când am venit în România am gustat și am rămas un fan cașcaval pane cu ceapă.

6 **Ce proiecte aveți pe plan profesional?**

Cel mai important este să antrenez cât mai bine. Când am venit în România, am fost un tânăr antrenor, la 41 de ani, iar acum am 58 de ani și am rămas un pic

surprins când un jurnalist a zis că, în prezent, sunt cel mai în vârstă antrenor în prima ligă. Mă bucur că nu a zis cel mai bătrân (*zâmbește*). Îmi place această meserie, este o mare pasiune pentru mine. O astfel de carieră cere multă dedicare, dar și sacrificii fiindcă este greu să stai departe de familie, de copii. Mă duc acasă doar de câteva ori pe an, când este pauză competițională, noroc acum cu tehnologia, care ne ajută să ne vedem măcar prin video.

SUPERLIGA

POWERED BY SUPERBET

CRONICĂ

Balanța lui Cornel Dinu (II)

realizată de Marius Mitran

Înapoi la Arad, seara de la Continental – Astoria. Constantin Ștefan, profesorul de matematică și observator de arbitri, înalt, sobru, grav. Sticla de Miniș e pe jumătate gata, ștrudelul cu mere s-a mâncat, îi cerem Marianei, șefa de sală și „trei cu brânză”. „Două, zice Marcel Coraș, eu nu mănânc, mi-ajunge!” În regulă, Marcel. Spuneți, dom’ profesor. „La Frankfurt mi s-a părut cea mai lungă zi din viața mea. Era frig, 7 noiembrie, ziua Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, ce pi...da mă-sii, care la noi cădea în noiembrie. Frig, mohorât, nu mi-a plăcut din start, vreo 45-50.000 de spectatori, ți se făcea rău când îi auzai! Și cu toate astea, rezistăm formidabil. La pauză, zero la zero. Intrăm la vestiare, Dinu arăta magnific, se bătuse cu Hölzenbein, era cu gura spartă, ziceai că e Delon în Samuraiul. Nea Angelo e ușor crispat, parcă-l văd, Cheran ne zice ceva de coreean, Bum-Kun Cha, ăla, se trăsese pe partea lui și nu-l ajuta cineva și pe el. Ne ridicăm, mai clănțănim o coajă de lămâie, Dinu ne zice să fim atenți că în tribune e și Conți Bărbulescu, să nu ne facem de râs, acum, când mai e atât de puțin. Leșim și mai începem o dată. După 3 reprize avem încă 2-0... Știu că la un

moment dat lui Dinu i-au rupt piciorul și mai departe nu mai știu. Adică știu, dar nu vreau să-mi amintesc, deși n-am uitat. Nimic.”

Iar în 2012, de data asta în studioul Fanatik de la Digi. Cristi Coste moderează, mai avem un sfert de oră, Gigi Mulțescu e invitat. Reluăm, de undeva. De atunci, de-acum 6 ani, de-acum 30 și ceva... „Da, era frig, asta țin și eu minte... Atunci era să moară Dinu, să moară pur și simplu, nu exagerez deloc... L-au lovit, el se bătea cu toți, și noi, dar el era sen-za-țio-nal! Și îl lovesc ăia și cade. Mă apropii și mă uit și nu cred: i se vedea osul, așa alb, cum e în laboratoarele de medicină, carnea sfâșiată de crampoane... Intră doctorul, ne dă la o parte și îi face o injecție, un anestezic cred, Dinu zice că oricum joacă așa, că nu-l doare, dar îl durea cumplit, îți zic eu, buuun, îi face injecția și dăm drumul la joc. Aia – câini. Câini! Și deodată lui Dinu i se face rău, leșin. Ce se-ntâmplase? Era alergic la ce-i făcuse doctorul și a intrat în șoc anafilactic, aproape în stop cardiac. Noroc că în tribună chiar era prietenul lui, Conți Bărbulescu, scriitor, într-adevăr, dar și medic. El, nu știu cum, și-a dat seama ce se-ntâmplă cu Dinu, a ajuns jos, la teren și l-a salvat. L-a făcut repede o injecție, alta, cu ce trebuia să neutralizeze efectul inițial și așa și-a revenit. Dacă întârzia cinci minute, era o tragedie... Apoi, Fredriksson, arbitrul, un suedez, și-a dus băieții peste noi, că nemții erau ai lui, practic. Bum-Kun Cha a ratat o super-ocazie, apărută de Ștefan magistral. Mai erau douăzeci de minute. Apoi nouăsprezece, optsprezece. La tabelă m-am uitat iar când Bum-Kun Cha a deschis scorul. Mai erau 17 minute! 17. Încă eram calificați, Doamne, zic, să mai rezistăm măcar 10 minute, că nemții intră în criză de timp și scăpăm. Vine apoi minutul 80, iese Ion Moldovan și în locul „Colonelului” intră Custov,

„Bulgarul”. Nea Angelo ne face semn să rămânem sus, în presing, cu Țălnar, Augustin și Apostol, era un atacant tare bun, îl luaserăm de la Progresul, parcă, mă rog, și eu abia venisem de la Jiul anul ăla. Încercam, dar era tot mai greu. Nouă minute, Sătmăreanu îl cade și el, lovit de un neamț, la un corner, Dinu degajează, iar intră doctorul, dar „Ungurul” se ridică. E groggy. De altfel, aceea a fost ultima lui zi în tricoul lui Dinamo, după meci a fugit de la hotel! A jucat vreo trei ani la Stuttgart, în Bundesliga, apoi a plecat în America am auzit că devenise prieten chiar cu Blatter! Când ne-am întors acasă am aflat că i s-a dat o condamnare la 10 ani de închisoare, degradare militară, declarat trădător de neam și țară, iar în club s-au apucat să-l scoată din toate pozele și albumele cu echipa! L-au decupat. Mă rog, până atunci îl „decupaseră” ăștia. Mai sunt 8 minute, apoi 7... Ținem de minge, chiar avem încredere. Plouă. Cinci minute! Dau să trec de unul, mă ține, îl țin și eu și văd cum se repede arbitru la mine, disperat: roșu! De ce, dom'le? Ieși încet, mi se strigă de undeva, ies... Patru minute, să zic că se prelungește un minut, rămân tot 5! Trei, două, un minut! Hai, dom' arbitru, cât mai ții! Gata! E gata! Strigă toți de pe bancă, Dinu îi face atenți! Dar a trecut timpul! A trecut de mult! Sunt deja trei peste! Cât? Cât mai ții?? Trage tare, o plesnește efectiv, corner, e deviată de cineva! Coreeanul trăsese, iar! Corner. Plouă tot mai tare. Nea Angelo strigă ceva la faptul că suntem în zece, eu, eliminatul, nu mai am cum să-i ajut! Ia omu'! Ia omu'! Ia omuuu! Dinu strigă. Fredriksson ne ține așa de patru minute. S-a terminat totuși de patru minute! Se bate cornerul, mingea plutește, Ștefan se desprinde ușor, totuși plouă atât de tare, sau s-a oprit, nici nu mai știu, douăzeci de oameni se aruncă, în grămadă, dar

Ștefan are mingea în brațe, s-a terminat... Uf! S-a terminat într-adevăr... dar Ștefan scapă chiar în fracțiunea următoare mingea din brațe și Hölzenbein, care alunecase din pricina ploii, o primește undeva pe coapsă și se prăbușește cu ea în plasă! 2-0! Prelungiri! N-am rezistat! Atât am rezistat... Dinu, care de regulă, când luam vreun gol, îi striga lui Ștefan ceva de șapcă și de ecuațiile pe care le calculase greșit, tace. Toți suntem prăbușiți, lați. Dinu se dezmeticește primul și sare la Fredriksson, arătându-i un ceas imaginar la mâna stângă. Urlă: cââât? Cââât? I se interpune un neamț în față, îl dă deoparte, iar Fredriksson îl întâmpină cu alt cartonaș: roșu! Out! În nouă oameni, Nickel ăla ne dă în trei minute și al treilea gol. Asta a fost.”

Gigi Mulțescu zâmbește trist. Cu 6 ani în urmă, în restaurantul de la Astoria – Continental din Arad, profesorul de matematică Ștefan m-a lăsat singur după poveste. Coraș a zis, într-un lung târziu: „Marius, hai să dăm un ochi pe la bar! Mamă, ce meci...” Cum spuneam, barul era aproape gol. Pe scenă, într-o lumină translucidă, niște duduci încă mai dârdâiau, cu ultimele efortări. Fusese o zi mai lungă decât veacul...

THE MOST VERSATILE AND PRECISE DATA

InStat'

- ▶ Soluții statistice și analitice pentru antrenori, jucători, scouteri, directori sportivi, ligi profesionale, cluburi, federații
- ▶ Platforma online InStat Scout cu video ale meciurilor
- ▶ Rapoarte pentru meciurile proprii și echipele adverse
- ▶ Rapoarte cu parametrii fizici ai jucătorilor
- ▶ Servicii filmare și transmisiune online competiții sportive

**FOTBAL
BASCHET
FUTSAL
INSTAT TV**

x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x

instatsport.com

Pentru demo sau ofertă
ne puteți contacta la:
vitalie.ciorici@instatsport.com
+40 759 100 011

CLEVERMEDIA

NETWORK

LOOKSPORT

LOOKSPORT 2

LOOKSPORT 3

LOOKPLUS

AGROTV

PROFIT.ro

LOOKMEDICA